

Nr 148

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker, m. m; given Stockholms slott den 1 april 1960.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker;
- 2) förordning om ändrad lydelse av 9 § 3 mom. och 12 § 3 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521); samt
- 3) förordning om ändrad lydelse av 7 § ölförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 522).

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen framlägges förslag till en ny förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker, avsedd att ersätta de på området nu gällande tre förordningarna. Förslaget innebär en förenkling och modernisering av gällande bestämmelser samtidigt som 1959 års förordning om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning (förfarandeförordningen) göres tillämplig på malt- och läskedrycksområdet. De bestämmelser som tillkommit i nykterhetspolitiskt syfte har bibehållits oförändrade i förslaget.

Den nya förordningen är avsedd att träda i kraft den 1 juli 1960.

Förslag till

förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker

Häriigenom förordnas som följer.

Allmänna bestämmelser

1 §.

Med *maltdryck* förstås varje jäst odestillerad dryck, som framställts med torkat eller rostat malt såsom huvudsakligt extraktgivande ämne; dock skall genom hembrygd tillverkad sådan dryck anses såsom maltdryck allenast om den innehåller högst 4,5 viktprocent alkohol.

Maltdryck betecknas som *lättöl*, om alkoholhalten icke överstiger 1,8 viktprocent, som *öl*, om alkoholhalten överstiger 1,8 men icke 2,8 viktprocent, och som *starköl*, om alkoholhalten överstiger 2,8 viktprocent. Lättöl skall anses såsom *färskt*, om det är jäsende eller eljest innehåller jäst. Annat lättöl betecknas som *lagrat*.

Till *läskedrycker* hänförs mineralvatten och kolsyrat vatten, i tulltaxan upptagna under tulltaxenummer 22.01, samt de drycker som i tulltaxan upptagits under tulltaxenummer 22.02 med undantag för kaffe, te och choklad.

Tillverkare kallas den som bedriver tillverkning av malt- eller läskedrycker för försäljning.

2 §.

1 mom. Utan hinder av förordningens föreskrifter må var och en i hemmet framställa öl och starköl för eget behov.

2 mom. Omförpackning av maltdrycker må föreläggas endast av tillverkare av sådana drycker.

3 mom. Tillverkning för försäljning av starköl med en alkoholhalt överstigande 4,5 viktprocent må äga rum endast för utförsel ur riket samt för vetenskapligt, medicinskt, farmaceutiskt, tekniskt, industriellt eller likartat ändamål.

3 §.

Beskattningsmyndighet är kontrollstyrelsen, som även utövar kontroll över tillverkningen. Beträffande skatt, som utgår enligt denna förordning, skall vad i förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning är stadgat äga tillämpning.

Kontrollstyrelsen äger utfärda de föreskrifter rörande redovisning och särskilda kontrollanordningar som styrelsen finner erforderliga för kontrollens utövande.

Det åligger tillverkare att lämna kontrollstyrelsen de uppgifter som erfordras för upprättande av statistik över tillverkningen och försäljningen av malt- och läskedrycker.

Om tillverkning för försäljning och om beskattning

4 §.

1 mom. Utan Kungl. Maj:ts tillstånd må öl icke tillverkas i annat bryggeri än sådant, i vilket dylik tillverkning enligt tillståndsbevis bedrivits efter ingången av oktober månad 1938. För rätt att tillverka starköl erfordras sär-

skilt tillstånd av Kungl. Maj:t. Därvid äger Kungl. Maj:t föreskriva de villkor, som prövas erforderliga. Rätt att tillverka öl eller starköl må av Kungl. Maj:t indragas, om den icke längre utövas. Innan beslut om indragning meddelas, skall tillverkaren beredas tillfälle att yttra sig.

Den som erhållit tillstånd som i första stycket sägs eller övertager rörelse som där avses skall hos kontrollstyrelsen göra förhandsanmälan om dagen för upptagandet av tillverkningen eller för övertagandet. Sådan anmälan skall även göras om avbrott i och nedläggande av tillverkning och försäljning av öl och starköl.

2 mom. Den som avser att upptaga tillverkning för försäljning av färskt lättöl, lagrat lättöl eller läskedrycker eller att övertaga rörelse med sådan tillverkning skall hos kontrollstyrelsen göra förhandsanmälan om dagen för upptagandet av tillverkningen eller för övertagandet. Sådan anmälan skall även göras om avbrott i och nedläggande av tillverkning och försäljning av lagrat lättöl eller läskedrycker samt om nedläggande av tillverkning av färskt lättöl.

3 mom. Om fullgjord anmälan rörande upptagande och övertagande av rörelse, som i 1 och 2 mom. sägs, skall kontrollstyrelsen utfärda bevis.

5 §.

För tillverkning av öl och starköl må endast användas torkat eller rostat malt samt humle, jäst och vatten, såvida icke kontrollstyrelsen medgiver, att även andra råvaror användas.

Lättöl må icke utan kontrollstyrelsens medgivande tillverkas med en stamvörtstyrka överstigande 6 procent.

6 §.

Malt- och läskedrycker må för annat ändamål än utförsel ur riket eller till svensk frihamn utlämnas från tillverkningsställe endast på slutna kärl eller behållare, vilka godkänts av kontrollstyrelsen eller med avseende på rymden blivit märkta på sätt i 14 § lagen om mått och vikt sägs. Sådana kärl och behållare skola vara försedda med uppgift om tillverkarens namn samt, beträffande maldrycker, om varuslag (lättöl, öl, starköl) och, beträffande läskedrycker, om dryckens benämning. Tillverkarens namn må ersättas med dennes inregistrerade varumärke eller av kontrollstyrelsen godkänd förkortning av namnet. Varuslag må angivas med särskild beteckning, som godkänts av kontrollstyrelsen. Kärl eller behållare, innehållande maldryck, må icke förses med uppgift, ägnad att giva drycken sken av att tillhöra annat varuslag än det till vilket den är hänförlig.

Utän hinder av vad i första stycket sägs, må utlämning av läskedrycker i öppet kärl ske från automat, som godkänts av kontrollstyrelsen eller ock blivit vederbörligen justerad.

7 §.

För lagrat lättöl, öl, starköl och läskedrycker skall tillverkare, där ej annat följer av 8 §, erlägga skatt. Skatten utgår för liter med
tolv öre för lagrat lättöl,
fyrtioåtta öre för öl,
en krona fyrtioett öre för starköl, och
trettiotre öre för läskedrycker.

Skattskyldigheten inträder, då varan utlämnas från tillverkningsstället eller, såvitt angår öl eller starköl, där förtäres.

För varje tillverkningsställe, där öl eller starköl tillverkas, skall skatt utgå med minst ettusen kronor för kalenderkvartal räknat.

8 §.

Deklaration skall avlämnas till kontrollstyrelsen för varje kalendermånad, under vilken tillverkning eller utlämning av skattepliktiga drycker förekommit, och innehålla uppgift om den myckenhet sådana drycker, som utlämnats från tillverkningsstället, samt den myckenhet på tillverkningsstället förtärt öl eller starköl, som där tillverkats. Särskild deklARATION skall avgivas för varje tillverkningsställe.

Deklarationen skall insändas inom femton dagar efter utgången av den månad deklARATIONEN avser.

Om särskilda skäl därtill äro, äger kontrollstyrelsen medgiva, att deklARATION må insändas senare än i andra stycket sägs, dock senast inom tre månader efter utgången av den månad deklARATIONEN avser.

I deklARATION må särskilt för varje varuslag avdrag göras för myckenhet, som

- a) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn,
- b) tillverkats vid annat tillverkningsställe,
- c) efter utlämning återinförts till tillverkningsställets lager och icke utgöres av vara, som tillverkats vid annat tillverkningsställe,
- d) förstörts utanför tillverkningsstället, medan varan befunnit sig i tillverkarens besittning, eller
- e) utlämnats såsom kontrollprov.

Ansvarsbestämmelser

9 §.

Tillverkar någon starköl eller öl utan att äga rätt därtill enligt denna förordning eller utlämnar någon för annat ändamål än i 2 § 3 mom. sägs starköl med en alkoholhalt överstigande 4,5 viktprocent eller bryter någon mot vad i 2 § 2 mom. stadgas, straffes med dagsböter.

Är brottet grovt, vare straffet dagsböter eller fängelse i högst sex månader. Vid bedömande huruvida brottet är grovt skall beaktas, om olovlig tillverkning, utlämning eller omförpackning bedrivits i större omfattning.

Innefattar brott som i första stycket sägs allenast att tillåten alkoholhalt i mindre mån överskrides eller är brottet eljest att anse som ringa, må från straff frias.

10 §.

Underlåter någon att fullgöra i 3 § tredje stycket stadgad uppgiftsskyldighet eller upptager någon tillverkning av färskt lättöl utan att göra anmälan därom enligt 4 § 2 mom. eller bryter någon mot vad i 5 eller 6 § stadgas, straffes med böter, högst trehundra kronor. I ringa fall må från straff frias.

11 §.

Om ansvar i vissa fall för den, som i deklARATION lämnat oriktig uppgift, stadgas i skattestrafflagen.

12 §.

Vad i 49 § förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning stadgas skall äga tillämpning jämväl i avseende på kontroll över tillverkning av färskt lättöl.

13 §.

Brott som avses i 9 § och som icke är grovt, så ock brott som i 10 § sägs må av åklagare åtalas allenast efter anmälan av kontrollstyrelsen.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960. Förordningens bestämmelser skola äga giltighet redan före ikraftträdandet med avseende på åtgärder, som erfordras för tillämpningen därefter.

2. Genom den nya förordningen upphävas förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker, förordningen den 22 december 1939 (nr 919) om skatt å läskedrycker samt förordningen den 14 mars 1958 (nr 73) om skatt å lagrat lättöl. Nämnda förordningar skola dock alltjämt äga tillämpning beträffande förhållanden, som hänföra sig till tiden före den 1 juli 1960, varjämte bestämmelsen i 28 § första stycket förordningen den 15 december 1939 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker skall gälla intill utgången av september månad 1960.

3. Anmälningsskyldighet angående upptagande av tillverkning som stadgas i 4 § 1 och 2 mom. nya förordningen skall anses fullgjord, därest motsvarande anmälan enligt de upphävda förordningarna ingivits före den 1 juli 1960.

Medgivande och godkännande, som av kontrollstyrelsen lämnats med stöd av de upphävda förordningarna, skall äga giltighet även för tiden efter den 30 juni 1960, såvida icke styrelsen annat förordnar.

4. Förekommer i lag eller författning hänvisning till eller avses däri eljest stadgande, som ersatts genom bestämmelse i den nya förordningen, skall den bestämmelsen i stället tillämpas.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 9 § 3 mom. och 12 § 3 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521)

Härigenom förordnas, att 9 § 3 mom. och 12 § 3 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 skola erhålla följande ändrade lydelse.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)***9 §.**

3 m o m. Inom riket tillverkat starköl, som ej utföres ur riket eller till svensk frihamn, må försäljas endast till partihandelsbolaget eller det i 13 § nämnda detaljhandelsbolaget.

9 §.

3 m o m. Inom riket tillverkat starköl, som ej utföres ur riket eller till svensk frihamn, må försäljas endast till partihandelsbolaget, det i 13 § nämnda detaljhandelsbolaget eller bryggeri med rätt att tillverka starköl eller öl.

12 §.

3 m o m. Starköl som införes till riket må icke utlämnas från partihandelsbolaget, med mindre varan antingen då den inkommer hit är eller ock därefter av bolaget blivit stämplad och försedd med etikett. *Beträffande flaska må stämplingen ske å kork, propp eller annan förslutning. Såväl stämpel som etikett skola innehålla uppgift om namnet å det bryggeri där tillverkningen skett samt sifferbeteckning (III) för varans klass.*

12 §.

3 m o m. Starköl som införes till riket må icke utlämnas från partihandelsbolaget, med mindre varan antingen då den inkommer hit är eller ock därefter av bolaget blivit försedd med uppgift om tillverkarens namn och om varuslaget. *I stället för uppgift om varuslaget må användas av kontrollstyrelsen godkänd beteckning.*

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960. De äldre bestämmelserna skola dock alltjämt äga tillämpning beträffande förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 7 § ölförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 522)

Härigenom förordnas, att 7 § ölförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

7 §.

Öl som införes till riket må icke utlämnas från tullverket, med mindre varan antingen då den inkommer hit eller ock därefter genom varuhavarens försorg under tillsyn av tullpersonal stämpelplats och försetts med etikett. Beträffande flaska må stämplingen ske å kork, propp eller annan förslutning. Såväl stämpel som etikett skola innehålla uppgift om namnet på det bryggeri där tillverkningen skett samt sifferbeteckning (II) för varans klass.

Etikett må ej innehålla benämning, som är ägnad att giva malt-drycken sken av att vara av annan klass än den till vilken den är hänförlig.

Generaltullstyrelsen äger — — — denna paragraf.

(Föreslagen lydelse)

7 §.

Öl som införes till riket må icke utlämnas från tullverket, med mindre varan antingen då den inkommer hit eller ock därefter genom varuhavarens försorg under tillsyn av tullpersonal blivit försedd med uppgift om tillverkarens namn och om varuslaget. I stället för uppgift om varuslaget må användas av kontrollstyrelsen godkänd beteckning.

Kärl eller behållare, innehållande öl, må icke förses med uppgift, ägnad att giva drycken sken av att tillhöra annat varuslag än det till vilket den är hänförlig.

Generaltullstyrelsen äger — — — denna paragraf.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960. De äldre bestämmelserna skola dock alltjämt äga tillämpning beträffande förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 april
1960.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler fråga om *ändrade bestämmelser rörande tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker, m. m.* samt anför därvid följande.

I. Inledning

Med skrivelse till Kungl. Maj:t den 21 mars 1960 har kontrollstyrelsen framlagt förslag till en förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker. Denna författning är avsedd att ersätta de nu gällande förordningarna den 15 december 1939 (nr 887) om tillverkning och beskattning av maltdrycker (Mtf), den 22 december 1939 (nr 919) om skatt å läskedrycker (Lsf) och den 14 mars 1958 (nr 73) om skatt å lagrat lättöl (Llf). I skrivelsen föreslås också vissa härmed sammanhängande ändringar i rusdrycksförsäljningsförordningen (Rff) den 26 maj 1954 (nr 521) och ölförsäljningsförordningen (Öff) den 26 maj 1954 (nr 522).

Kontrollstyrelsens författningsförslag torde såsom *Bihang* få fogas vid statsrådsprotokollet för innevarande dag.

Vid utformningen av författningsförslagen har kontrollstyrelsen berett Svenska bryggareföreningen, Sveriges vattenfabrikanters riksförbund, Svensk industriförening och Aktiebolaget Wårby bryggerier tillfälle att framlägga sina synpunkter i ärendet. Förslagen har också underställts Nya systemaktiebolaget, varjämte samråd ägt rum med generaltullstyrelsens tullbehandlingsbyrå i vissa speciella frågor.

De av kontrollstyrelsen sålunda framlagda förslagen omfattar i vissa hänseenden frågor som styrelsen tidigare behandlat i en särskild skrivelse den 24 september 1958 med förslag till ändring av förordningen om skatt å läskedrycker, varöver yttranden avgivits av mynt- och justeringsverket, generaltullstyrelsen, Sveriges vattenfabrikanters riksförbund och Svensk industriförening.

II. Allmänna synpunkter

Gällande ordning. I Mtf:s allmänna bestämmelser ges — bortsett från en rad definitioner — bl. a. föreskrifter om särskild bryggeriföreståndare vid varje bryggeri, vilken ålägges ett särskilt ansvar för att rörelsen bedrivs i enlighet med författningsföreskrifterna. Vidare stadgas skyldighet för tillverkare att ställa sig till efterrättelse de föreskrifter rörande bokföring och kontrollanordningar som kontrollstyrelsen kan meddela.

I de avsnitt som särskilt avser öl- och starkölsbryggerier stadgas koncessionstvång beträffande såväl öl- som starkölsstillverkning. I anslutning här till meddelas speciella föreskrifter om driftsanmälan m. m. Beträffande tillverkningen gäller vidare olika bestämmelser om uppmätning och märkning av pannor och jäskar och om vägning av malt samt om de råvaror som får komma till användning. I samband med skattebestämmelserna ges detaljerade föreskrifter rörande bokföring och annan redovisning — bl. a. i avseende på råvaruåtgången — och om särskild årsredogörelse. För utlämningen av varor från bryggeriet föreskrives en speciell s. k. forsedel. En särskild forsedelskontrollant skall svara för kontrollen över utlämningen. Liksom fallet var med flera andra författningar rörande indirekt beskattning, innan 1959 års förordning om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning gjordes tillämplig på uppbörden av ifrågavarande skatter, innehåller Mtf — i samband med bestämmelserna om avgivande av deklaration och inbetalning av skatt — bemyndigande för beskattningsmyndigheten (kontrollstyrelsen) att vid bristande skattebetalning meddela förbud mot utlämning av maldrycker från bryggeri och att kräva säkerhet för skattens behöriga erläggande.

Bestämmelserna om maldryckstillverkning i lättölsbryggeri är avsevärt enklare än motsvarande stadganden för öl- och starkölsbryggerier.

Gemensamt för all maldryckstillverkning gäller olika detaljerade stadganden om stamvörtstyrka m. m. och om kärll varå maldrycker må utlämnas och märkning av kärlen.

Även den reglering av läskedrycksbeskattningen som meddelas i Lsf innehåller en rad detaljerade bestämmelser. I stor utsträckning har de utformats med Mtf som förebild. Lsf innehåller dock inga egentliga tillverkningsföreskrifter. Stadgandena i Llf rörande lagrat lättöl kan sägas utgöra en i någon mån moderniserad utformning av motsvarande bestämmelser i Lsf.

Kontrollstyrelsens förslag. Kontrollstyrelsen konstaterar i sin skrivelse inledningsvis att förordningen den 3 april 1959 (nr 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning — förfarandeförordningen — från och med den 1 juli 1959 är tillämplig på den särskilda varuskatten, försäljningsskatten, omsättningsskatten å motorfordon samt den allmänna energiskatten. Vidare erinras om att departementschefen i den proposition, vari förslag till berörda författningsreglering framlades, uttalade att det skulle ankomma på

kontrollstyrelsen att framlägga närmare förslag rörande utvidgning av förordningens tillämpningsområde till även andra av styrelsen handlagda skatter. Styrelsens nu framlagda författningsförslag innebär i enlighet härmed att förordningen göres tillämplig på maltdrycks- och läskedrycksbeskattningen.

Utöver de ändringar i de på området gällande skatteförordningarna som påkallas av berörda omläggning av förfarandet är, framhåller kontrollstyrelsen, dessa författningar i behov av en mer allmän överarbetning. Vid införandet av den nu gällande produktbeskattningen överfördes nämligen, särskilt till Mtf, från den tidigare råvarubeskattningen en rad föreskrifter — ofta med en långtgående detaljreglering — vilka med nuvarande erfarenheter på den indirekta beskattningens område anses obehövlige eller föråldrade. Då vidare förfarandet vid uppbörd och kontroll i huvudsak är det samma inom hela maltdrycks- och läskedrycksområdet och med hänsyn till att företagen inom branschen i betydande utsträckning är skattskyldiga enligt alla de nämnda författningarna, har kontrollstyrelsen funnit önskvärt, att beskattningsbestämmelserna sammanföres i en författning.

Med hänsyn till berörda omständigheter har kontrollstyrelsen ansett sig böra vidtaga en översyn av hela den författningmässiga regleringen på området och utarbeta förslag till en gemensam förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker. Förslaget avses icke i sak skola medföra någon förändring i beskattningens räckvidd vare sig i fråga om den författningmässiga regleringen eller beträffande den praxis som hittills utformats på området.

Ej heller ur nykterhetspolitisk synpunkt innebär den föreslagna regleringen någon ändring av för närvarande rådande ordning på maltdrycksområdet.

Yttrandena. Såväl Svenska bryggareföreningen, Sveriges vattenfabrikanters riksförbund och Svensk industriförening som Aktiebolaget Wårby bryggerier har tillstyrkt kontrollstyrelsens nu framlagda förslag. Sveriges vattenfabrikanters riksförbund har dock på ett par punkter gjort särskilda uttalanden. Dessa redovisas i det följande.

Departementschefen. Tillverkningen och beskattningen av malt- och läskedrycker regleras nu genom tre särskilda författningar. Bestämmelserna i dessa innehåller — såsom kontrollstyrelsen också framhållit — en ofta detaljmässig reglering, som numera i betydande utsträckning får anses föråldrad. Kontrollstyrelsens förslag till en gemensam författning innebär en betydande förenkling och modernisering av de gällande föreskrifterna, som bör kunna möjliggöra en viss förenkling också i själva kontrollarbetet. Även för de berörda näringsidkarna torde ett genomförande av förslaget komma att medföra åtskilliga lättnader i fråga om skatteredovisningen m. m. I enlighet med vad som förutsattes vid tillkomsten av 1959 års förordning om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning har denna i kontrollstyrelsens

författningsförslag gjorts tillämplig också på malt- och läskedrycksområdet.

Med hänsyn till vad nu sagts och då styrelsens förslag synes väl avvägt och lämpat att utgöra grund för lagstiftning i ämnet, finner jag mig i huvudsak kunna biträda detsamma.

Till de särskilda frågor som behandlas i förslaget återkommer jag i det följande. I detta sammanhang vill jag endast erinra om att de förslag som framlagts av 1954 års bryggeriutredning i dess betänkande i ölfrågan (SOU 1959: 46) bl. a. innefattar vissa ändringar i gällande bestämmelser om koncessionstvång för öl- och starkölsbryggerier samt om minimiskatt för öl- och starköstillverkning. Då dessa frågor bör behandlas i sitt sammanhang med utredningens övriga förslag, har de berörda bestämmelserna lämnats oförändrade vid behandlingen inom finansdepartementet av kontrollstyrelsens framställning.

III. Specialmotivering

I det följande behandlas till att börja med de olika bestämmelserna i förslaget till förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker, i den utformning förslaget fått efter överarbetning inom finansdepartementet. Avslutningsvis beröres ändringarna i rusdrycks- och ölförsäljningsförordningarna.

1 § första och andra styckena

I *första stycket* definieras maltdryck såsom en jäst, odestillerad dryck, vid vars framställning torkat eller rostat malt använts såsom huvudsakligt extraktgivande ämne. Gällande definition i 1 § Mtf innehåller härutöver bestämningen »alkoholhaltig». Då en jäst maltdryck alltid är alkoholhaltig, har denna bestämning icke medtagits. Vidare torde begreppet »rostat» malt täcka begreppet »bränt» malt, varför det sistnämnda slopats.

Att torkat eller rostat malt skall vara huvudsakligt extraktgivande ämne gäller för närvarande endast för hembryggd dryck. Detta krav har utsträckts att gälla också bryggeritillverkade drycker. I praktiken innebär förslaget emellertid icke någon ändring i gällande ordning såvitt avser öl och starköl. Användning av andra extraktgivande ämnen för tillverkning av dessa drycker kräver nämligen nu (10 § Mtf) tillstånd av kontrollstyrelsen, som hittills icke medgivit att annat ämne än malt användes i sådan utsträckning, att malt icke längre blir den huvudsakliga extraktgivaren. I övrigt innebär förslaget den ändringen, att malt skall vara huvudsaklig extraktgivare även vid tillverkning av lättöl. Så torde emellertid nu regelmässigt vara förhållandet.

Vad beträffar hembryggd maltdryck gäller för närvarande att sådan dryck, som erhållit en alkoholhalt överstigande 5 viktprocent, är att betrakta som spritdryck. Dylik tillverkning är olaglig och bestraffas enligt bränn-

vinstillverkningsförordningen. Förslaget innebär på förevarande punkt endast att alkoholhaltsgränsen jämkas till 4,5 viktprocent. Härigenom uppnås överensstämmelse med den gräns som gäller för starköl, som försäljes inom riket.

I *andra stycket*, som motsvaras av 3 § Mtf, har införts en definition av färskt och lagrat lättöl. Någon sådan definition föreligger icke nu vare sig i Mtf eller i Lf. Vad beträffar lättöl, som icke är jäsende, är definitionen avsedd att tolkas så, att drycken skall betraktas som färsk, om den är grumlig av jäst eller eljest synbarligen innehåller jäst. Det skall sålunda icke vara fråga om så ringa förekomst av jäst, att den endast kan påvisas genom mikroskopisk undersökning. Den föreslagna definitionen ansluter sig för övrigt till rådande praxis vid bedömningen, huruvida skatteplikt föreligger eller icke. I övrigt har indelningen av maltdryckerna förenklats, bl. a. genom att klassindelningen slopats.

1 § tredje stycket

Kontrollstyrelsens förslag. Enligt 1 § Lsf skall skatt erläggas för läskedrycker, som inom riket tillverkas för försäljning. Med läskedrycker förstås i förordningen mineralvatten samt kolsyrade och därmed jämförliga drycker, vilka icke är hänförliga till rusdrycker eller maltdrycker. Vid införsel utgick före år 1959 en mot skatten svarande tull endast för mineralvatten och kolsyrade drycker. Numera upptages sådan tull för det stora flertalet inom riket beskattade läskedrycker.

Enligt kontrollstyrelsens förslag skall till läskedrycker hänföras mineralvatten och kolsyrat vatten, i tulltaxan upptagna under tulltaxenummer 22.01, samt de drycker, som i tulltaxan upptagits under tulltaxenummer 22.02 med undantag för kaffe, te och choklad.

I sin motivering anför styrelsen följande.

Den gällande avgränsningen av skatteområdet upptogs till prövning av 1952 års kommitté för indirekta skatter, vilken föreslog, att läskedrycksskatt skulle utgå endast för mineralvatten och kolsyrade drycker. Förslaget innebar sålunda, att de drycker som innefattades under begreppet »med kolsyrade jämförliga drycker» skulle undantagas från beskattning. Kontrollstyrelsen anslöt sig till denna ståndpunkt och framhöll, att man däri-genom skulle dels undvika åtskilliga svårigheter vid gränsdragningen mellan skattepliktiga och icke skattepliktiga drycker, dels eliminera olikheten i beskattning mellan importerade och inom riket tillverkade drycker.

Frågan om enhetlig beskattning av importerade och inom riket tillverkade läskedrycker har kommit i ett nytt läge, sedan 1958 års tulltaxa trätt i kraft. Enligt denna hänföres läskedrycker till tulltaxenummer 22.01, som omfattar bl. a. mineralvatten och kolsyrat vatten, samt till nummer 22.02, som omfattar lemonader, aromatiserat mineralvatten, aromatiserat kolsyrat vatten och andra alkoholfria drycker med undantag av frukt- och köksväxtsaft, hänförlig till nummer 20.07.

Vid import uttages sålunda numera en mot läskedrycksskatten svarande tull på i stort sett samma drycker som inom riket beskattas enligt Lsf. Härigenom har i huvudsak likställighet i beskattningshänseende skapats mel-

lan importerade och inom riket tillverkade produkter. Kvar står emellertid problemet om en klar gränsdragning för skatteplikten beträffande inom riket tillverkade läskedrycker. Detta krav accentueras för övrigt i och med att förfarandeförordningen skall göras tillämplig på läskedrycksskatten.

Enligt styrelsens mening synes spørsmålet bäst kunna lösas genom att bestämningen av begreppet läskedrycker i skatteförfattningen göres genom anknytning till tulltaxan.

I sin tidigare omnämnda skrivelse av år 1958 framlade kontrollstyrelsen i denna del ett förslag av i sak samma innebörd som det förevarande.

Yttrandena. Förslaget att anknyta definitionen av begreppet läskedrycker till tulltaxan tillstyrktes av *generaltullstyrelsen* i dess yttrande över kontrollstyrelsens skrivelse år 1958. Härvid framhölls särskilt intresset av att full likformighet råder i fråga om beskattningen av importerade och inhemska läskedrycker. Generaltullstyrelsen anmärkte i övrigt bl. a. följande.

Genom anknytningen till tulltaxenr 22.02 kommer att från det skattepliktiga området uteslutas frukt- och köksväxtsaft, varmed avses rena, även för konsumtionsändamål utspädda natursafter utan andra tillsatser än socker och eventuellt konserveringsmedel. Det synes generaltullstyrelsen riktigt, att dessa safter under alla förhållanden — sålunda även om de levereras på för läskedrycker vanligen brukade flaskor — undantagas från läskedrycksbeskattningen. Den oklarhet, som i detta hänseende rått vid tillämpning av de nuvarande bestämmelserna, skulle genom ändringen elimineras.

Svensk industriförening tillstyrkte förbehållslöst kontrollstyrelsens förslag av år 1958.

Sveriges vattenfabrikanters riksförbund underströk år 1958 att principen bör vara, att importerade och i landet tillverkade produkter behandlas lika i skattehänseende. I vart fall borde de senare icke ges en sämre ställning. I anledning av kontrollstyrelsens nu framlagda förslag har förbundet uttalat sig för att beskattningsområdet begränsas till att gälla kolsyrade drycker. Förbundet hyser emellertid förståelse för motiven till kontrollstyrelsens förslag och vill därför icke motsätta sig att beskattningsområdet i detta sammanhang bestämmas i enlighet därmed.

Departementschefen. Med det föreliggande förslaget vinnes en så långt möjligt klar och jämväl i övrigt lämplig gränsdragning mellan beskattade och obeskattade drycker ävensom likformighet i beskattningen av importerade och inom riket tillverkade varor. Förslaget innebär icke någon egentlig ändring i läskedrycksbeskattningens räckvidd, och någon ändring bör enligt min mening icke heller komma i fråga i samband med förevarande, väsentligen författningstekniska revision av lagbestämmelserna. Jag tillstyrker därför kontrollstyrelsens förslag på denna punkt.

2 §.

Den nu gällande bestämmelsen (2 § Mtf), som ger möjlighet att utan hinder av författningsbestämmelserna företaga hembrygd av öl och stark-

öl, har genom 1 mom. i förslaget utvidgats att också omfatta tillverkare. Något stadgande om hemtillverkning av läskedrycker föreligger icke i Lsf. Av den föreslagna förordningen framgår utan särskilt stadgande att hemtillverkning av lättöl och läskedrycker är tillåten.

Förslagets 2 mom. avser att möjliggöra transport av maltdrycker, exempelvis på tankbilar, för omtappning. Sådan omtappning bör emellertid kunna ske endast på bryggeri, då erforderliga utlämnings- och märkningsföreskrifter — i förslaget meddelade under 6 § — av kontrolltekniska skäl endast kan avse tillverkare av maltdrycker. I 2 mom. har därför stadgats förbud för annan än tillverkare av maltdrycker att företaga omförpackning (omtappning) av sådan dryck. Något motsvarande stadgande för läskedrycker synes icke erforderligt.

3 mom. motsvarar helt 11 § Mtf.

3 §.

Genom första stycket göres förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning tillämplig på maltdrycks- och läskedrycksområdet.

Andra stycket. Liksom för närvarande bör kontrollstyrelsen kunna meddela sådana särskilda föreskrifter i fråga om redovisning (bokföring) och kontrollanordningar, som styrelsen finner erforderliga för tillverknings- och skattekontrollens utövande. Enligt vad jag under hand inhämtat avser kontrollstyrelsen att utfärda föreskrifter med i stort sett samma materiella innebörd som de nuvarande. Betydande förenklingar kommer dock att göras i anslutning till den nu föreslagna förenklingen i lagstiftningen. Maskinella anordningar som avses i 9 och 21 §§ Mtf kan ej föreskrivas med stöd av den föreslagna bestämmelsen.

Tredje stycket. Då det för den i nykterhetspolitiskt syfte förda statistiken på maltdrycks- och läskedrycksområdet erfordras även andra uppgifter från tillverkare än som betingas av tillverknings- och skattekontrollen, bör särskild föreskrift om uppgiftsskyldighet i sådant hänseende lämnas. Förslaget innebär den ändringen i förhållande till gällande ordning, att uppgiftsskyldigheten omfattar icke blott maltdryckstillverkare utan även läskedryckstillverkare.

4 §.

1 mom. första stycket motsvarar helt 7 § Mtf. Erinras må om att förslag till ändring av stadgandet framlagts av 1954 års bryggeriutredning.

I 1 mom. andra stycket lämnas i anslutning till förfarandeförordningen föreskrifter om anmälningar rörande upptagande, övertagande, avbrytande och nedläggande av tillverkning och försäljning av öl och starköl. Bestämmelserna överensstämmer i huvudsak med vad som gäller för de skatter, på vilka förfarandeförordningen redan gjorts tillämplig. — Av 3 och 47 §§ förfarandeförordningen framgår att tillverkaren är förfallen till straff om han upptar tillverkning utan anmälan eller återupptar tillverkning efter avbrott utan att anmäla detta förhållande.

2 mom. innebär motsvarigheten beträffande läskedrycker och lättöl till vad som i 1 mom. andra stycket stadgas om öl och starköl. Anmärkas må, att tillverkare av färskt lättöl, varå skatt icke utgår, skall göra anmälan endast om upptagande och nedläggande av tillverkningen.

5 §.

Första stycket innebär i huvudsak icke annan ändring av 10 § Mtf än att »kornmalt» utbyts mot »malt».

Andra stycket (25 och 26 §§ Mtf). De egentliga tillverkningsbestämmelserna för lättöl har ansetts kunna begränsas till den föreskrift om högsta stamvörtstyrka som finnes i 25 § första stycket Mtf. Denna föreskrift avser att förebygga, att drycken vid utjäsning uppnår högre alkoholhalt än som är tillåten för lättöl. Någon bestämmelse om lägsta halt för stamvörtstyrkan synes icke erforderlig, då en sådan är motiverad endast av kvalitets-hänsyn. Kravet på kvalitet torde bli tillräckligt tillgodosett genom konkurrensen mellan bryggerierna. En definition av stamvörtstyrkan (25 § andra stycket Mtf) synes obehövlig. Detta begrepp får nämligen anses ha en inom bryggerinäringen vedertagen innebörd.

6 §.

Gällande ordning. Bestämmelserna om hur maldrycker skall utlämnas från bryggeri återfinnes nu i 15 och 27 §§ Mtf resp. 6 § Llf. De beskattade maldryckerna, dvs. lagrat lättöl, öl och starköl, får icke utlämnas från tillverkningsställe annorledes än på slutna kärl vilka av kontrollstyrelsen godkännts eller med avseende på rymden blivit märkta på sätt i 14 § lagen om mått och vikt sägs. I övrigt gäller att kärl varå maldrycker utlämnas skall vara stämplade och försedda med etikett. Stämpel och etikett skall innehålla uppgift om namnet på det tillverkande bryggeriet samt sifferbeteckning (I, II, III) för den klass till vilken maldrycken är hänförlig. I stället för bryggeriets namn må användas en såsom ursprungsbeteckning lämplig, av kontrollstyrelsen godkänd förkortning av namnet eller bryggeriets inregistrerade varumärke. Sifferbeteckning erfordras icke för starköl, som utlämnas för utförsel ur riket eller till svensk frihamn. Etikett må icke innehålla benämning, som är ägnad att ge maldrycken sken av att vara av annan klass än den, till vilken densamma är hänförlig. De nu återgivna bestämmelserna är icke tillämpliga då lättöl av köpare avhämtas i öppet kärl.

Överstiger stamvörtstyrkan hos lättöl sex procent, skall etiketten innehålla uppgift därom.

Beträffande läskedrycker föreskrives (9 § Lsf), liksom för maldrycker i allmänhet, att de icke får utlämnas annat än på slutna kärl som godkännts av kontrollstyrelsen eller märkts enligt lagen om mått och vikt. Utan hinder härav må dock kontrollstyrelsen medgiva utlämning av läskedrycker från automat i öppet kärl, där sådan utlämning sker efter angivet mått och automaten är vederbörligen justerad. Kontrollstyrelsen äger meddela föreskrifter angående kontrollanordningar, för de fall då läskedrycker utlämnas

från automat. Undantagsbestämmelsen avser automater i vilka framställning av läskedrycker sker (s. k. postmixtyp). Vid annan automatförsäljning av läskedrycker framställs dryckerna på läskedrycksfabrik och utlämnas därifrån på slutna kärl.

I fråga om märkning stadgas i 10 § Lsf, att kärl varå läskedrycker utlämnas skall vara försedda med etikett, innehållande uppgift om dryckens benämning, tillverkarens namn eller firma och tillverkningsorten.

Kontrollstyrelsens förslag. I förslaget stadgas inledningsvis, att malt- och läskedrycker icke må utlämnas från tillverkningsställe annorledes än på slutna kärl eller behållare, vilka av kontrollstyrelsen godkänts eller med avseende på rymden blivit märkta på sätt i 14 § lagen om mått och vikt sägs. Såvitt avser *maltdrycker* innebär förslaget den ändringen, att lättöl i fortsättningen icke skall få utlämnas på öppna kärl. Någon sådan utlämning torde numera icke förekomma.

De gällande bestämmelserna om märkning har förenklats i förslaget vilket innebär att kärl och behållare skall vara försedda med uppgift om tillverkarens namn samt beträffande maltdrycker om varuslag (lättöl, öl, starköl). I stället för tillverkarens namn må användas dennes inregistrerade varumärke eller av kontrollstyrelsen godkänd förkortning av namnet. I fråga om varuslag må användas särskild beteckning, varvid givetvis sifferbeteckning kan ifrågakomma. Det nu gällande kravet, att kärl vari maltdryck utlämnas skall vara stämplade och försedda med etikett, har sålunda utbytt mot ett allmännare stadgande om märkning.

Beträffande maltdrycker skall nu anges det bryggeri, där tillverkningen skett. Styrelsen förordar, att uppgiftsskyldigheten i stället skall avse tillverkarens namn. Liksom hittills skall emellertid sådan uppgift bl. a. kunna ersättas med inregistrerat varumärke.

Undantagsbestämmelsen beträffande starköl som utlämnas för export anses obehövlig efter den ändring av märkningsbestämmelserna som kontrollstyrelsen nu föreslagit. Icke heller bestämmelsen om att etikett ej må innehålla benämning, som är ägnad att giva maltdrycken sken av att vara av annan klass än den, till vilken densamma är hänförlig, bedömes i fortsättningen erforderlig. Detsamma gäller bestämmelsen om uppgift på etiketten i de fall stamvörtstyrkan hos lättöl överstiger 6 procent.

Beträffande utlämning av *läskedrycker* innebär förslaget ingen saklig ändring. Styrelsen erinrar emellertid om att frågan om utlämning i öppet kärl från automat av kontrollstyrelsen behandlats i den förenämnda skrivelsern år 1958. Styrelsen förordade då att kravet på justering av automat borde utslutas ur skatteförfattningen och anförde härvidlag bl. a. följande.

Vid överläggningar med representanter för mynt- och justeringsverket och för importörer av läskedrycksautomater har framkommit, att icke någon av de typer av läskedrycksautomater som avses skola placeras på den svenska marknaden kan justeras. Automatförsäljning av läskedrycker i öppna kärl kan således icke heller efter ändringen författningen åga rum. Detta förhållande har föranlett importörer av läskedrycksautomater

att hos kontrollstyrelsen göra framställning om att styrelsen skulle taga initiativ till ytterligare ändring av förordningen. Med anledning härav har styrelsen övervägt vilka övriga kontrollåtgärder som skulle kunna ersätta justeringsföreskriften och funnit, att även om justering av automaterna fortfarande måste anses önskvärd ur kontrollsynpunkt och lämplig med tanke på den köpande allmänhetens berättigade krav på garantier för erhållande av den kvantitet, automaten skall leverera, torde dessa önskemål i huvudsak kunna tillgodoses genom att apparaterna förses med plomberad mynträknare och genom att utlämningen äger rum i bågare med viss måttangivelse. Styrelsen vill icke utesluta möjligheten av att enklare kontrollmetoder kan godkännas, sedan mera ingående erfarenheter vunnits i fråga om automaternas användning. På grund härav finner styrelsen det angeläget, att kontrollföreskrifterna för automatförsäljningen av läskedrycker icke fastslås i författningen. Härvid förutsätter styrelsen, att hinder icke möter för styrelsen att i kraft av förordningen meddela föreskrifter om mynträknare eller måttangivelse på bågare liksom att styrelsen, om den tekniska utvecklingen av automaterna sedermera skulle möjliggöra justering, även kan vara oförhindrad att påfordra dylik åtgärd.

I 1960 års skrivelse uttalar kontrollstyrelsen att den icke anser sig böra i förevarande sammanhang aktualisera spörsmålet, ehuru styrelsen icke finner sig ha anledning att i sakfrågan nu intaga annan ståndpunkt än år 1958. Styrelsen förordar sålunda att gällande bestämmelse bibehålles oförändrad.

Beträffande märkningen av läskedrycker innebär förslaget i förhållande till Lsf endast obetydlig ändring.

Yttrandena. Mynt- och justeringsverket tillstyrkte år 1958 i princip kontrollstyrelsens förslag. Verket framhöll dock önskvärdheten av att icke i andra förordningar än sådana, som direkt är anslutna till lagen om mått och vikt, fastställa bestämmelser rörande undantag från lagens grundläggande fordringar. Beträffande bestämmelsen i 9 § Lsf framhölls, att denna går utöver bestämmelserna i lagen om mått och vikt och omöjliggör ett eventuellt undantagande från justeringsplikt enligt lagens 8 §, vilket principiellt syntes vara en icke önskvärd begränsning, oavsett om ett dylikt undantag kunde anses vara befogat eller icke.

Sveriges vattenfabrikanters riksförbund hemställde år 1958 att föreskriften om justering i 9 § Lsf skulle bibehållas. Förbundet framhöll att man från läskedrycksindustrins sida måste reagera mot den av kontrollstyrelsen föreslagna ändringen då det beträffande vissa typer av muggautomater icke är möjligt att trygga en effektiv skattekontroll utan en justering av automaterna. Förbundet anförde i övrigt bl. a. följande.

Justeringen av här ifrågakvarande automater är betingad av att läskedrycker är belagda med produktskatt baserad på volymen. De automatyper som beröres är muggautomater eller s. k. »cup-vendors». Dessa är av två slag, premix och postmix.

En gemensam nackdel med både premix och postmix är svårigheten att kunna utlämna en jämn kvantitet. När det gäller skattekontrollen har emellertid premix ett stort företräde framför postmixautomaterna. Genom att läskedryckerna till premix levereras från befintliga läskedrycksfabriker i

små transportabla slutna behållare, löses i detta fall skattefrågan enkelt på det sättet, att skatten erlägges av läskedrycksfabriken. Härigenom behövs icke någon skatteläggning av denna automattyp.

Inom den svenska läskedrycksindustrin har man allmänt en föga positiv inställning till muggautomater, främst på grund av de stora hygieniska svårigheter dessa vållar. Särskilt gäller detta postmixtypen, vilken för sin verksamhet fordrar samma dagliga noggranna rengöring och vård som en läskedrycksfabrik, något som ju i praktiken icke går att förverkliga. Kvaliteten på produktionen blir genomgående sämre beroende på automaternas ömtålighet och krävande service. Genom att postmix av innehavaren kan ställas in beträffande syrup, vattenmängd och kolsyretryck, lämnas vid denna automattyp ett stort utrymme för fusk både i fråga om kvalitet och kvantitet, som helt faller utanför myndigheternas och allmänhetens kontrollmöjligheter. Särskilda problem inställer sig vid postmix när det gäller märkesvaror och möjligheterna för varumärkesinnehavaren att trygga deras ursprungsäktighet. Det torde icke bli möjligt att åstadkomma tillfredsställande garantier för att automatinnehavaren verkligen följer föreskrivna tillverkningsrecept och icke blandar in sämre råvara köpt från annat håll.

Det synes oss vidare otillfredsställande att kontrollanordningar lämpas efter möjligheterna att tillämpa dem på ett skatteobjekt. De bör utformas enbart med målsättningen att nå nödig kontrolleffekt. Om det finns automattyper, på vilka den nu gällande kontrollföreskriften om justering icke kan tillämpas, bör automattypen i fråga slopas och icke kontrollföreskriften. Detta gäller i särskild grad det föreliggande fallet, enär det här finns möjligheter att tillgodose allmänhetens behov av muggautomater med en annan typ, premix, där man i varje fall helt saknar problemet med skattekontrollen.

I avseende på kontrollstyrelsens år 1960 framlagda förslag framhåller förbundet att svårigheterna att utöva kontroll över beskattningen av läskedrycker, som utlämnas i öppet kärl från automater av vissa typer, är så betydande att risk föreligger, att skatten i realiteten icke blir uttagen till sitt fulla belopp i dessa fall. Med hänsyn till nuvarande höga skattesats kommer konkurrensläget därför att bli olika för dem som försäljer läskedrycker via nämnda automattyper och andra tillverkare. Förbundet önskar därför, att bestämmelsen utformas så, att utlämning från tillverkningsställe får ske endast på slutna kärl. Förbundet har emellertid med hänsyn till omständigheterna accepterat att frågan icke aktualiseras i detta sammanhang.

Från *Svensk industriförenings* sida avstyrkte man år 1958 sådan författningsändring, som skulle möjliggöra ett införande av läskedrycksautomater i landet. Härvidlag anfördes i huvudsak samma synpunkter som framlagts av Sveriges vattenfabrikanters riksförbund. Kontrollstyrelsens nu föreliggande förslag har av föreningen lämnats helt utan erinran.

Departementschefen. Frågan om försäljning av läskedrycker från automater har varit aktuell vid flera tillfällen under senare år. Enligt den ursprungliga författningsbestämmelsen fick utlämning av läskedrycker ske endast på slutna kärl. Sin nuvarande lydelse erhöi stadgandet år 1958, sedan det visat sig att behov förelåg av en möjlighet till utlämning också på öppna kärl från automater. Kontrollstyrelsen fick då rätt att medgiva utlämning på öppna kärl om utlämningen sker efter angivet mått och automaten blivit

vederbörligen justerad. Efterhand har det emellertid visat sig, att inga automater av ifrågavarande typer kunnat godtagas för justering i vanlig ordning, varför den vidtagna författningsändringen i realiteten icke kommit att leda till avsett resultat. När bestämmelserna på området nu görs till föremål för en allmän översyn, synes därför den i nu berörda hänseende gällande ordningen icke längre böra bibehållas oförändrad.

Kravet på en tillfredsställande mätning uppkommer i det föreliggande fallet väsentligen på grund av att det här rör sig om en vara för vilken skatt utgår efter volym. Såvitt avser obeskattad vara, som försäljes på motsvarande sätt, torde nämligen justeringstvång icke föreligga då försäljningen i och för sig icke sker efter mått. När det gäller att skapa möjlighet för en friare prövning av automatförsäljningen, synes det därför lämpligt att i här avsedda fall överlåta bedömningen på beskattningsmyndigheten, dvs. kontrollstyrelsen. Utlämning på öppna kärl bör sålunda få ske från automat, som godkänts av kontrollstyrelsen, även om den icke är justerad.

Vid prövningen av frågor om godkännande av olika automattyper förut-sättes kontrollstyrelsen självfallet beakta att kraven på en effektiv skattekontroll blir tillgodosedda. Härjämte bör emellertid samråd i erforderlig omfattning ske med mynt- och justeringsverket samt vederbörande hälsovårdsmyndighet i syfte att tillse att hinder icke heller föreligger ur de synpunkter dessa myndigheter har att bevaka. Det sagda innebär att automatförsäljning i öppet kärl bör kunna komma i fråga endast om automaten är tillfredsställande anordnad i samtliga här antydda hänseenden. För de fall, där automaten blivit vederbörligen justerad, bör liksom hittills något godkännande av automaten som sådan icke erfordras från kontrollstyrelsens sida.

I enlighet med vad nu anförts förordar jag, att gällande ordning ändras så att utlämning av läskedrycker i öppet kärl må ske från automat, som godkänts av kontrollstyrelsen eller ock blivit vederbörligen justerad.

Enligt de för tillverkningen av maltdrycker nu gällande föreskrifterna må etikett icke innehålla benämning, som är ägnad att ge maltdrycken sken av att vara av annan klass än den till vilken densamma är hänförlig. Någon motsvarande bestämmelse har icke medtagits i kontrollstyrelsens förslag. Enligt min mening talar emellertid övervägande skäl för att ett uttryckligt förbud av angiven art bibehålles även i fortsättningen. I departementsförslaget har därför införts en bestämmelse av i huvudsak samma innebörd som den nuvarande.

Mot vad kontrollstyrelsen i övrigt föreslagit beträffande 6 § föreligger från min sida ingen erinran.

7 §.

Första stycket. I Mtf (12 §) stadgas att skatt skall erläggas för öl och starköl, som tillverkats vid bryggeri här i riket. Enligt Llf (1 §) och Lsf (1 §) skall skatt erläggas för lagrat lättöl respektive läskedrycker, som tillverkats inom riket för försäljning. Enligt förslaget blir den skattskyldig, som

enligt definitionen i 1 § sista stycket är tillverkare, dvs. bedriver tillverkning för försäljning. Härav följer, att skatt inte skall utgå för hemtillverkad vara. Vidare anges i *andra stycket*, att skattskyldigheten inträder, då varan utlämnas från tillverkningsstället eller, dock endast såvitt angår öl eller starköl, där förtäres.

Beträffande *tredje stycket*, som motsvaras av 13 § andra stycket Mtf, må erinras om att 1954 års bryggeriutredning framlagt förslag om höjd minimiskatt för öl- och starkölsbryggerier. Denna fråga bör emellertid inte prövas nu. Bestämmelsen i Lsf (5 §) om att tillverkare av läskedrycker skall erlagga skatt med lägst femtio kronor för varje månad, varunder han ägt bedriva rörelsen, torde ur kontrollmässiga synpunkter numera icke längre vara erforderlig. Några minimiavgifter har icke varit aktuella under senare år.

8 §.

Kontrollstyrelsens förslag. Bestämmelserna i denna paragraf om upprätande och insändande av deklaration har utformats i huvudsaklig överensstämmelse med motsvarande stadganden i Lsf och Llf med de modifieringar som betingas av att förfarandeförordningen nu göres tillämplig på malt-drycks- och läskedrycksområdet.

Den väsentligaste ändring i förhållande till gällande ordning som innefattas i förevarande paragraf avser, framhåller kontrollstyrelsen, tiden för deklara-tionsavgivande och därmed för skattens erläggande. Enligt Mtf (18 §) skall den skattskyldige i deklarationen upptaga den mängd öl och starköl som under deklara-tionsmånaden utförts från bryggeriet eller inom bryggeriet utlämnats till personalen för förtäring därstädes. Avdrag får sedan i deklarationen göras för varor, som exporterats, som efter utlämning återinförts till bryggeriet, som överförts till annat bryggeri, som använts som prov eller som förstörts utom bryggeriet. Deklara-tionen skall insändas senast på åttonde söckendagen och den upplupna skatten inbetalas senast på femtonde dagen efter deklara-tionsmånadens utgång. Tillverkaren erlägger sålunda skatt för de varor han under deklara-tionsmånaden försålt till konsument-er och andra återförsäljare än bryggeriföretag, däremot icke för varor som överförts till annat bryggeri.

Enligt Llf och Lsf föreligger ingen rätt att i deklarationen göra avdrag för varor, som överförts till annan tillverkare. Deklara-tion skall enligt dessa författnin-gar ingivas och skatt erläggas senast femtonde dagen efter deklara-tionsmånadens utgång.

Kontrollstyrelsen påpekar, att det från bryggeriindustrin uttalats önskemål om att skattebestämmelserna ändras så, att ordningen för skattens erläggande blir densamma för maltdrycker och läskedrycker, under förutsättning att skattebelastningen icke skärps. Den lämpligaste lösningen av detta spörsmål är enligt kontrollstyrelsens mening att den princip som nu gäller beträffande lagrat lättöl och läskedrycker — nämligen att tillverkaren erlägger skatt för alla varor, som levereras från tillverkningsstället — utsträcks till att gälla också öl och starköl. Styrelsens förslag innebär sålunda, att

även de myckenheter öl och starköl som överförts till annat bryggeri skall av tillverkaren upptagas i deklaration till beskattning.

Den sålunda föreslagna ändringen skulle emellertid — framhåller kontrollstyrelsen — därest de nu föreskrivna tiderna för deklarations avgivande bibehålles, med hänsyn till att skatten enligt 26 § förfarandeförordningen skall erläggas inom den för deklarations avgivande bestämda tiden, för flertalet öl- och starkölsbryggerier kunna komma att medföra viss ökning av kostnaderna för de varor som överföres till annat bryggeri. I dessa fall kan nämligen de berörda företagen få erlagga skatt relativt lång tid, innan varulikvid inflyter.

En oförändrad bestämmelse om tiden för deklarationens insändande skulle dessutom innebära vissa andra olägenheter. Kontrollstyrelsen påpekar sålunda, att överföring av varor från en tillverkare till en annan i ej obetydlig omfattning förekommer även inom läskedrycksbranschen. En viss förlängning av tiden mellan skatteinbetalningen och mottagandet av likviden för varorna anses vidare ha uppkommit redan nu inom såväl maltdrycks- som läskedrycksbranschen i och med att försäljning via nederlag och, på senare tid, försäljning till återförsäljare fått en alltmer ökad betydelse. Styrelsen förordar därför att möjlighet skapas att anpassa tiden för skattens erläggande efter de inom branschen föreliggande kredit- och betalningsförhållandena. Sådana möjligheter föreligger redan nu beträffande bl. a. varu- och försäljningsskatterna. I styrelsens förslag har därför intagits en bestämmelse, enligt vilken kontrollstyrelsen — om särskilda skäl därtill föreligger — äger medgiva, att deklaration må insändas (och därmed skatten inbetalas) senare än inom femton dagar efter deklarationsmånadens utgång, dock senast tre månader därefter. Kontrollstyrelsen framhåller i detta sammanhang, att styrelsen avser att pröva frågan om sådant medgivande på grundval av vad som kan framkomma genom undersökningar om kreditgivningen inom branschen. En förlängning av tidsfristen gruppvis kan därvid ifrågakomma. Till de öl- och starkölsbryggerier som genom författningsändringen kan komma i ett försämrat läge avser styrelsen att taga särskild hänsyn under viss övergångstid.

Beträffande s. k. dagöl och dagdricka påpekar kontrollstyrelsen, att skatt enligt gällande bestämmelser skall utgå för öl och starköl men icke för läskedrycker och (lagrat) lättöl. Då starköl enligt Rff (9 § 3 mom. jämfört med 3 § andra stycket) icke må utlämnas såsom dagöl, bör gällande stadgande (18 § 1 mom. Mtf) om starköl »som inom bryggeriet utlämnas till personalen för förbrukning därstädes» slopas. I övrigt innebär förslaget ingen ändring i de på förevarande punkt gällande bestämmelserna.

Departementschefen. Mot kontrollstyrelsens förslag och uttalanden i nu berörda hänseenden föreligger från min sida ingen erinran i sak. Jag vill endast understryka, att en förlängning av tidsfristen för avgivande av deklaration och inbetalning av skatt i allmänhet icke bör komma i fråga för enstaka företag var för sig. Särskild tidsfrist bör sålunda i huvudsak medgivas

endast för speciella grupper av företag med hänsyn till de för gruppen rådande kreditförhållandena.

Ansvarsbestämmelserna m. m.

Såvitt avser tillverkningen av maldrycker må följande anmärkningar göras. Förslaget upptar liksom Mtf bestämmelser om straff för olovlig tillverkning av öl och starköl. En nyhet i förslaget är att möjlighet ges att fria från straff i ringa fall. Normalstraffet är dagsböter. Liksom tidigare är straffet för grovt brott dagsböter eller fängelse i högst sex månader. Beträffande det fall att en dryck har högre alkoholhalt än som är tillåten för varuslaget i fråga, kan detta i första hand bli att bedöma enligt 9 § som olovlig tillverkning. Därest olovlig tillverkning inte föreligger men vid utlämning oriktig uppgift om varuslag angivits å kärl eller behållare, kan ansvar ifrågakomma enligt 10 § för att drycken utlämnats under felaktig beteckning. Om den utlämnade drycken är att beteckna som starköl, kan straff dessutom ifrågakomma enligt Rff för olovlig försäljning av rusdryck. I vissa fall kan ansvar följa enligt skattestrafflagen.

Vad angår tillverkningen av läskedrycker stadgas i förslaget, liksom i Lsf, straff endast för överträdelse av bestämmelserna om beskaffenheten av kärl, vari dryck må utlämnas, och om märkning av sådant kärl.

Någon bestämmelse om s. k. husbondeansvar har icke införts i förslaget. Ett dylikt stadgande återfinnes nu i såväl Mtf som Llf och Lsf. Med den utformning av författningsregleringen — speciellt den mindre ingående regleringen av tillverkningen — som förslaget innefattar synes behov inte längre föreligga för en sådan skärpning av tillverkarnas ansvar som en bestämmelse om husbondeansvar innebär.

Enligt 28 § Mtf skall för närvarande uttagas en särskild avgift för täckande av kostnaderna för kontrollen över lättölstillverkningen. Dylika avgifter förekommer numera i allmänhet icke på andra motsvarande områden, varför avgiften föreslås slopad. Påpekas må, att uppbörden förorsakar ett oproportionerligt stort arbete. Inkomsten för statsverket uppgår för närvarande till ca 40 000 kronor årligen men torde komma att efter hand sjunka med det år från år minskande antalet lättölsbryggerier. Någon höjning av anslaget till kontrollstyrelsens lokalförvaltning torde icke erfordras med anledning av avgiftens borttagande.

Ändringarna i Rff och Öff

Förslaget till förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker utgår — såsom av det föregående framgått — från att starköl och öl genom försäljning skall få levereras från det tillverkande bryggeriet till annat bryggeri. Härför erfordras emellertid viss ändring också i Rff. Kontrollstyrelsens förslag härutinnan har lämnats utan erinran av Nya sys-

temaktiebolaget. I anslutning härtill förordar jag, att 9 § 3 mom. Rff ändras så att inom riket tillverkat starköl i fortsättningen får försäljas — förutom till de statliga parti- och detaljhandelsbolagen — också till bryggeri med rätt att tillverka starköl eller öl.

Den ändring i gällande ordning som föreslås i och med 6 § förslaget till förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker föranleder motsvarande ändring av 12 § 3 mom. Rff och 7 § Öff.

IV. Departementschefens hemställan

Det är enligt min mening önskvärt, att övergången till det i förfarandeförordningen stadgade förfarandet och genomförandet av de föreslagna förändringarna kan ske redan vid instundande halvårsskifte. Jag har emellertid ingen erinran emot att, om skäl därtill befinnes föreligga, frågan av riksdagen behandlas senare än under nu pågående vårsession, i vilket fall tidpunkten för ikraftträdandet bör framflyttas till den 1 januari 1961 och därav betingade jämkningar i övergångsbestämmelserna vidtagas.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

- 1) *förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker;*
- 2) *förordning om ändrad lydelse av 9 § 3 mom. och 12 § 3 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521); samt*
- 3) *förordning om ändrad lydelse av 7 § ölförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 522).*

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Alice Magnusson

KONTROLLSTYRELSENS FÖRFATTNINGSFÖRSLAG

Förslag till förordning om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker

Allmänna bestämmelser

1 §.

Med *maltdryck* förstås varje jäst odestillerad dryck, som framställts med torkat eller rostat malt såsom huvudsakligt extraktgivande ämne och som, såvitt fråga är om hembrygd, innehåller högst 4,5 viktprocent alkohol.

Maltdryck betecknas som *lättöl*, om alkoholhalten icke överstiger 1,8 viktprocent, som *öl*, om alkoholhalten överstiger 1,8 men icke 2,8 viktprocent, och som *starköl*, om alkoholhalten överstiger 2,8 viktprocent. Lättöl skall anses såsom *färskt*, om det är jäsende eller eljest innehåller jäst. Annat lättöl betecknas som *lagrat*.

Med *lättölsbryggeri* förstås bryggeri, där endast lättöl må tillverkas. Med *ölbryggeri* förstås bryggeri, där öl och lättöl men ej starköl må tillverkas. Med *starkölsbryggeri* förstås bryggeri, där starköl, öl och lättöl må tillverkas.

Till *läskedrycker* hänföres mineralvatten och kolsyrat vatten, i tulltaxan upptagna under tulltaxenummer 22.01, samt de drycker som i tulltaxan upptagits under tulltaxenummer 22.02 med undantag för kaffe, te och choklad.

Tillverkare kallas den som bedriver tillverkning av malt- eller läskedrycker för försäljning.

2 §.

1 *mom.* Utan hinder av förordningens föreskrifter må var och en i hemmet tillverka malt- och läskedrycker för eget behov.

2 *mom.* Omförpackning av maltdrycker må företagas endast av tillverkare av sådana drycker.

3 *mom.* Tillverkning för försäljning av starköl med en alkoholhalt överstigande 4,5 viktprocent må äga rum endast för utförsel ur riket samt för vetenskapligt, medicinskt, farmaceutiskt, tekniskt, industriellt eller likartat ändamål.

3 §.

Beskattningsmyndighet är kontrollstyrelsen, som även utövar kontroll över tillverkningen. Beträffande skatt, som utgår enligt denna förordning, skall vad i förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning är stadgat äga tillämpning.

Kontrollstyrelsen äger utfärda de föreskrifter rörande redovisning och särskilda kontrollanordningar som styrelsen finner erforderliga för kontrollens utövande.

Det åligger tillverkare att lämna kontrollstyrelsen de uppgifter som erfordras för upprättande av statistik över tillverkningen och försäljningen av malt- och läskedrycker.

Om tillverkning och beskattning

4 §.

1 mom. Utan Kungl. Maj:ts tillstånd må öl icke tillverkas i annat bryggeri än sådant, i vilket dylik tillverkning enligt tillståndsbevis bedrivits efter ingången av oktober månad 1938. För rätt att tillverka starköl erfordras särskilt tillstånd av Kungl. Maj:t. Därvid äger Kungl. Maj:t föreskriva de villkor, som prövas erforderliga. Rätt att tillverka öl eller starköl må av Kungl. Maj:t indragas, om den icke längre utövas. Innan beslut om indragning meddelas, skall tillverkaren beredas tillfälle att yttra sig.

Den som erhållit tillstånd som i första stycket sägs eller övertager rörelse som där avses skall hos kontrollstyrelsen göra förhandsanmälan om dagen för upptagandet av tillverkningen eller för övertagandet. Sådan anmälan skall även göras om avbrott i och nedläggande av tillverkning och försäljning av öl och starköl. Under tid, för vilken avbrott är anmält, må tillverkning och försäljning av öl och starköl icke bedrivas.

2 mom. Den som avser att upptaga tillverkning av läskedrycker, färskt lättöl eller lagrat lättöl eller att övertaga rörelse med sådan tillverkning skall hos kontrollstyrelsen göra förhandsanmälan om dagen för upptagandet av tillverkningen eller för övertagandet. Sådan anmälan skall även göras om avbrott i och nedläggande av tillverkning och försäljning av läskedrycker eller lagrat lättöl samt om nedläggande av tillverkning av färskt lättöl. Under tid, för vilken avbrott är anmält, må tillverkning och försäljning av dryck, som avses i anmälan om avbrottet, icke bedrivas.

3 mom. Om fullgjord anmälan rörande upptagande och övertagande av rörelse, som i 1 och 2 mom. sägs, skall kontrollstyrelsen utfärda bevis.

5 §.

För tillverkning av öl och starköl må endast användas torkat eller rostat malt samt humle, jäst och vatten, såvida kontrollstyrelsen icke medgiver, att även andra råvaror användas.

Lättöl må icke utan kontrollstyrelsens medgivande tillverkas med en stamvörtstyrka överstigande 6 procent.

6 §.

Malt- och läskedrycker må icke utlämnas från tillverkningsställe annorledes än på slutna kärl eller behållare, vilka av kontrollstyrelsen godkänts eller med avseende på rymden blivit märkta på sätt i 14 § lagen om mått och vikt sägs. Sådana kärl och behållare skola vara försedda med uppgift om tillverkarens namn samt, beträffande maltdrycker, om varuslag (lättöl, öl, starköl) och, beträffande läskedrycker, om dryckens benämning. Tillverkarens namn må ersättas med dennes inregistrerade varumärke eller av kontrollstyrelsen godkänd förkortning av namnet. Varuslag må angivas med särskild beteckning, som godkänts av kontrollstyrelsen.

Utän hinder av vad i första stycket sägs äger kontrollstyrelsen medgiva utlämning av läskedrycker från automat i öppet kärl, därest sådan utlämning sker efter angivet mått och automaten är vederbörligen justerad.

7 §.

För läskedrycker, lagrat lättöl, öl och starköl, som inom riket yrkesmässigt tillverkas för försäljning, skall tillverkaren erlægga skatt. Skatten utgår för liter med

trettio tre öre för läskedrycker,
 tolv öre för lagrat lättöl,
 fyrtio åtta öre för öl, och
 en krona fyrtio ett öre för starköl.

Tillverkare vid öl- och starkölsbryggeri skall, så länge öl eller starköl får tillverkas i bryggeriet, erlägga skatt med minst ettusen kronor för helt kalenderkvartal räknat.

8 §.

Skattskyldig skall för varje kalendermånad, under vilken skattepliktig utlämning förekommit, upprätta och senast inom femton dagar efter månadens utgång till kontrollstyrelsen insända deklaration angående den myckenhet skattepliktiga drycker, som utlämnats från tillverkningsstället, samt den myckenhet på tillverkningsstället förtärt öl, som där tillverkats. Särskild deklaration skall avgivas för varje tillverkningsställe.

Om särskilda skäl därtill äro, äger kontrollstyrelsen medgiva, att deklaration må insändas senare än i första stycket sägs, dock senast inom tre månader efter utgången av den månad deklarationen avser.

I deklaration må särskilt för varje varuslag avdrag göras för myckenhet, som

- a) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn,
- b) tillverkats vid annat tillverkningsställe,
- c) efter utlämning återinförts till tillverkningsställets lager och icke utgöres av vara, som tillverkats vid annat tillverkningsställe,
- d) förstörts utanför tillverkningsstället, medan varan befunnit sig i tillverkarens besittning eller
- e) utlämnats såsom kontrollprov.

Ansvarsbestämmelser m. m.

9 §.

Tillverkar någon utan tillstånd, som i 4 § 1 mom. första stycket sägs, öl eller starköl för försäljning eller bryter någon mot vad i 2 § 2 mom. stadgas, straffes med dagsböter. I ringa fall må från straff frias.

Är brottet grovt, vare straffet dagsböter eller fängelse i högst sex månader. Vid bedömande huruvida brottet är grovt skall särskilt beaktas, om tillverkningen eller omförpackningen bedrivits i större omfattning eller yrkesmässigt.

Straffas enligt denna paragraf någon, som ej äger rätt att tillverka öl eller starköl, skall han ock dömas skyldig att gälda skatt för den tillverkade myckenheten enligt vad i 7 § sägs. Vad nu sagts skall icke äga tillämpning då skatt påförts eller kommer att påföras i annan ordning.

10 §.

Om ansvar i vissa fall för den, som i deklaration lämnat oriktig uppgift, stadgas i skattestrafflagen.

11 §.

Utlämnar någon från starkölsbryggeri starköl med en alkoholhalt överstigande 4,5 viktprocent och fråga icke är om utlämning för ändamål som anges i 2 § 3 mom. eller underlåter någon att fullgöra i 3 § tredje stycket stadgad uppgiftsskyldighet eller upptager någon tillverkning av färskt lättöl utan att göra anmälan därom som i 4 § 2 mom. sägs eller bryter någon mot vad i 5 eller 6 § stadgas, straffes med böter, högst trehundra kronor.

12 §.

Där någon under tid då han är ställd under åtal för brott mot denna förordning fortsätter samma brott, skall såsom särskilt brott anses vad han före varje åtal förbrutit. För brotten gemensamt ådömt fängelsestraff må ej överstiga två år.

13 §.

Vad som inhämtats vid kontroll av tillverkning av färskt lättöl må ej yppas i vidare mån än som erfordras för vinnande av det med kontrollen avsedda ändamålet. Bryter någon häremot, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader, där ej gärningen är belagd med straff i strafflagen.

14 §.

Brott som i 11 § avses må av åklagare åtalas allenast efter anmälan av kontrollstyrelsen. Brott som i 13 § avses må, där det ej innefattar ämbetsbrott, av åklagare åtalas allenast efter angivelse av målsägande.

15 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda för tillämpningen av denna förordning erforderliga föreskrifter.

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960.

2. Genom förordningen upphävas förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker med undantag för bestämmelsen i 28 § första stycket ävensom förordningen den 22 december 1939 (nr 919) om skatt å läskedrycker samt förordningen den 14 mars 1958 (nr 73) om skatt å lagrat lättöl. Nämnda förordningar skola dock alltjämt äga tillämpning beträffande förhållanden, som hänföra sig till tiden före den 1 juli 1960. Bestämmelsen i 28 § första stycket förordningen den 15 december 1939 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker upphör att gälla vid utgången av september månad 1960.

3. Där i lag eller författning förekommer hänvisning till stadgande, som ersatts genom bestämmelse i nya förordningen, skall den bestämmelsen i stället tillämpas.

4. Anmälningsskyldighet angående upptagande av tillverkning som i 4 § 1 och 2 mom. stadgas skall anses fullgjord, därest driftsanmälan enligt 8 § 1. eller 22 § 1. förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker eller anmälan enligt 4 § 1. förordningen den 22 december 1939 om skatt å läskedrycker ingivits före den 1 juli 1960.

5. Medgivande och godkännande, som av kontrollstyrelsen lämnats med stöd av de upphävda förordningarna, skall äga giltighet även för tiden efter den 30 juni 1960, såvida styrelsen icke annat förordnar.

Förslag
till
förordning om ändrad lydelse av 9 § 3 mom. och 12 § 3 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521)

Härigenom förordnas att 9 § 3 mom. och 12 § 3 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

9 §.

3 m o m. Inom riket tillverkat starköl, som ej utföres ur riket eller till svensk frihamn, må försäljas endast till partihandelsbolaget eller det i 13 § nämnda detaljhandelsbolaget.

12 §.

3 m o m. Starköl som införes till riket må icke utlämnas från partihandelsbolaget, med mindre varan antingen då den inkommer hit är eller ock därefter av bolaget blivit *stämplad och försedd med etikett. Beträffande flaska må stämplingen ske å kork, propp eller annan förslutning. Såväl stämpel som etikett skola innehålla uppgift om namnet å det bryggeri där tillverkningen skett samt sifferbeteckning (III) för varans klass.*

(Föreslagen lydelse)

9 §.

3 m o m. Inom riket tillverkat starköl, som ej utföres ur riket eller till svensk frihamn, må försäljas endast till partihandelsbolaget, det i 13 § nämnda detaljhandelsbolaget, *starköls- eller ölbruggeri.*

12 §.

3 m o m. Starköl som införes till riket må icke utlämnas från partihandelsbolaget, med mindre varan antingen då den inkommer hit är eller ock därefter av bolaget blivit *försedd med uppgift om tillverkarens namn och av kontrollstyrelsen godkänd beteckning för varuslaget.*

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960, dock att bestämmelse som därigenom ändrats alltjämt skall äga tillämpning med avseende å förhållanden som äro hänförliga till tiden dessförinnan.

Förslag
till
förordning om ändrad lydelse av 7 § ölförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 522)

Härigenom förordnas att 7 § ölförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

7 §.

Öl som införes till riket må icke utlämnas från tullverket, med mindre varan antingen då den inkommer hit eller ock därefter genom varuhavarens försorg under tillsyn av tullpersonal stämplats och försetts med etikett. *Beträffande flaska må stämplingen ske å kork, propp eller annan förslutning. Såväl stämpel som etikett skola innehålla uppgift om namnet på det bryggeri där tillverkningen skett samt sifferbeteckning (II) för varans klass.*

Etikett må ej innehålla benämning, som är ägnad att giva maltdrycken sken av att vara av annan klass än den till vilken den är hänförlig.

Generaltullstyrelsen äger — — — — — denna paragraf.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960, dock att bestämmelse som därigenom ändrats alltjämt skall äga tillämpning med avseende å förhållanden som äro hänförliga till tiden dessförinnan.

(Föreslagen lydelse)

7 §.

Öl som införes till riket må icke utlämnas från tullverket, med mindre varan antingen då den inkommer hit eller ock därefter genom varuhavarens försorg under tillsyn av tullpersonal försetts med uppgift om tillverkarens namn och av kontrollstyrelsen godkänd beteckning för varuslaget.